

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **204** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08. 12. 2016

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015);
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 019/ສພຊ, ລົງວັນທີ 04 ພະຈິກ 2016 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫ້າງສີສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 046/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 24 ພະຈິກ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ).
- ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **019** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **04 / 11 / 16**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສີ່ມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແລະ ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສີ່ມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນອາລະກອງປະຊຸມ ຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 4 ພະຈິກ 2016.

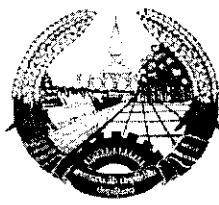
ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສີ່ມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 4 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ສີ່ມວນຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາສີ່ມວນຊົນ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງສີ່ມວນຊົນໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ເສີມຂະຫຍາຍປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດເສລີພາບດ້ານສີ່ມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ສີ່ມວນຊົນ

ສີ່ມວນຊົນ ແມ່ນ ເວທີຖະແຫຼງຂ່າວທີ່ປະກອບດ້ວຍ ສີ່ສິ່ງພິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນ, ມີພາລະບົດບາດເປັນກະບອກສຽງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ພັກ, ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ແນວທາງຂອງພັກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ, ປຸກລະດົມນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ປະກອບສ່ວນຕໍາກົດການຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ ແລະ ຖ້ອຍທຳນອງທີ່ບົດເບືອນຄວາມຈິງ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຫະນະສີ່ມວນຊົນ ໝາຍເຖິງ ສີ່ສິ່ງພິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນ;
2. ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນ ໝາຍເຖິງ ຫັງສີ່ພິມ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍເຫດ, ວາລະສານ, ລາຍການວິທະຍຸ, ລາຍການໂທລະພາບ, ລາຍການໂທລະໂຄ່ງ, ອິນເຕີເນັດ, ເວັບໄຊ, ກະແຊັດ, ຊິດີ, ວິຊິດີ, ດິວິດີ ແລະ ອື່ນໆ;

3. ອຸປະກອນສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນ ການຜະລິດສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ, ເຄື່ອງສົ່ງ ແລະ ເຄື່ອງຮັບສັນຍານສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ທາງພາກພື້ນດິນ, ສາຍ, ດາວທຽມ;
4. ຄື້ນຄວາມຖີ່ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຖີ່ວິທະຍຸເພື່ອການສົ່ງ, ຮັບ ແລະ ການກະຈາຍຂອງສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ທາງສາຍ, ທາງພາກພື້ນດິນ, ທາງດາວທຽມ ຕາມການແບ່ງປັນຂອງອົງການໂທລະຄົມສາກົນ;
5. ບັນນາທິການ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ກວດແກ້, ກວດຜ່ານເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບຂອງ ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ລາຍການຂອງສົມວນຊົນຕ່າງໆ;
6. ນັກຂ່າວ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄະລາກອນຂອງອົງການສົມວນຊົນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊອກເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວແຕ່ງເປັນບົດ, ຂ່າວ ແລະ ລາຍການ ສະໜອງໃຫ້ແກ່ພາຫະນະສົມວນຊົນ;
7. ທາງສຽງສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເຫັນຂອງສາທາລະນະຊົນ ຕໍ່ເຫດການ ຫຼື ປາກົດການທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຢັ້ງຢືນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ພິສູດ ຢ່າງເປັນທາງການ;
8. ອິນເຕີເນັດ ໝາຍເຖິງ ລະບົບເຄືອຂ່າຍຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຫາກັນ ຫຼື ສື່ສານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ດ້ວຍການສົ່ງສັນຍານສຽງ ແລະ ພາບຫາກັນທາງສາຍ ຫຼື ທາງອາກາດ; ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ສ້າງຂຶ້ນສາມາດຝາກໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນ;
9. ເວັບໄຊ ໝາຍເຖິງ ໜ້າຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວໜັງສື, ຮູບພາບ, ແສງ, ສື່, ສຽງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນເປັນໜຶ່ງໜ້າ ຫຼື ຫຼາຍໜ້າເວັບ ສົ່ງສັນຍານຜ່ານລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ທາງຄອມພິວເຕີ, ໂທລະພາບດິຈິຕອນ, ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ອຸປະກອນສື່ສານອື່ນ ດ້ວຍລະຫັດຊື່ທາງອິນເຕີເນັດ;
10. ການຈຳໜ່າຍເປັນໄລຍະ ໝາຍເຖິງ ການຈຳໜ່າຍເປັນລາຍຕອນ, ລາຍວັນ, ລາຍອາທິດ, ລາຍເດືອນ, ລາຍໄຕມາດ ແລະ ອື່ນໆ;
11. ສີ່ແບບໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະໂຄສະນາປະເພດໜຶ່ງຂອງສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ສາມາດສື່ສານໄດ້ສອງລວງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານທັນສະໄໝ ໃນການສົ່ງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານເປັນຕົວອັກສອນ, ພາບ ແລະ ສຽງ ຜ່ານລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ເຊັ່ນ ເຟສບຸກ, ຢູທູບ, ທະວິດເຕີ, ບະລອກ ແລະ ອື່ນໆ;
12. ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ໝາຍເຖິງ ສີ່ແບບໃໝ່ປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃຊ້ສື່ສານກັນຜ່ານລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານສູ່ສາທາລະນະດ້ວຍການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຄອມພິວເຕີ ແລະ ອຸປະກອນສື່ສານອື່ນ.

ມາດຕາ 4 (ບົບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົມວນຊົນ

ລັດສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສົມວນຊົນຂອງລັດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ດ້ວຍການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ, ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ອົງການສົມວນຊົນທຸກພາກສ່ວນເປັນເຈົ້າການ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວິຊາການ, ກຸ້ມຕົນເອງດ້ານການເງິນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ການຜະລິດ, ການກະຈາຍ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສົມວນຊົນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ເປີດກວ້າງໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

- 1 ຮັບປະກັນການເປັນກະບອກສຽງຂອງການຈັດຕັ້ງ ພັກ, ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- 2 ຮັບປະກັນລັກສະນະຂອງສື່ມວນຊົນ;
- 3 ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ປະຕິບັດສິດເສລີພາບ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນດ້ານສື່ມວນຊົນ, ປົກປ້ອງຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ປະກອບຄໍາເຫັນ, ສະແດງທັດສະນະຕໍານິຕິຊົມ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່) ການປົກປ້ອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ, ຜູ້ລາຍງານ, ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການແກ້ແຄ້ນ, ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ອິດສະລະພາບ, ກຽດສັກສີ, ຊື່ສຽງ, ຊັບສິນ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນຢູ່ ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ)ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານສື່ມວນຊົນກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ສໍາມະນາ, ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານສື່ມວນຊົນ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນສະໄໝ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບ ເອກະລາດ, ອໍານາດອະທິປະໄຕ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ດ້ານສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວດ້ານສື່ມວນຊົນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບດ້ານສື່ມວນຊົນ ໂດຍສະແດງອອກດ້ວຍການປະກອບຄໍາເຫັນ, ໃຫ້ທັດສະນະ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບສະພາບການ, ສາລະ

ຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 10 (ບັບປຸງ) ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃນການປະກອບຄໍາເຫັນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການປະກອບຄໍາເຫັນຜ່ານສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບ:

1. ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ຫັດສະນະຕໍ່ສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ການດໍາເນີນຕິຊົມແບບສ້າງສັນຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 11 ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຜ່ານສື່ມວນຊົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໃຫ້ສື່ມວນຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ທັນການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານນັ້ນ.

ມາດຕາ 12 (ບັບປຸງ) ການນໍາໃຊ້ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ພົນລະເມືອງລາວ ນໍາໃຊ້ສິດເສລີພາບຂອງຕົນຜ່ານສື່ມວນຊົນ ດ້ວຍການລົງພິມ ຫຼື ກະຈາຍຂ່າວ, ບົດ, ຄໍາເຫັນ, ຕອບສໍາພາດ, ກະຈາຍສຽງ, ກະຈາຍພາບ, ຕອບຂໍ້ສະເໜີ, ຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງຕົນໂດຍສື່ມວນຊົນເອງ ຫຼື ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດລົງພິມ, ກະຈາຍ ຫຼື ຕອບໄດ້ນັ້ນ ສື່ມວນຊົນຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນໃຫ້ພົນລະເມືອງຮັບຊາບຢ່າງເປັນທາງການ.

ພາກທີ III

ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຂອງສື່ມວນຊົນ

ໝວດທີ 1

ປະເພດຂອງສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 13 (ບັບປຸງ) ປະເພດຂອງສື່ມວນຊົນ

ສື່ມວນຊົນ ມີ ສອງ ປະເພດ ຄື:

1. ສື່ສົ່ງພິມ;
2. ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ.

ສື່ມວນຊົນທັງສອງປະເພດນີ້ ສາມາດເຜີຍແຜ່ເປັນພາສາລາວ, ພາສາຊົນເຜົ່າ ຫຼື ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 14 ສີ່ສິ່ງພິມ

ສີ່ສິ່ງພິມ ແມ່ນ ພາຫະນະໂຄສະນາ ທີ່ເປັນແຜ່ນເຈ້ຍ ຊຶ່ງບັນຈຸຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ວຍ ຕົວໜັງສື ຫຼື ຮູບພາບໂດຍມີຊື່ສະເພາະ.

ສີ່ສິ່ງພິມອາດຈຳໜ່າຍເປັນ ລາຍວັນ ຫຼື ເປັນໄລຍະ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ໜັງສືພິມ, ວາລະສານ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍເຫດ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ

ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ແມ່ນ ພາຫະນະໂຄສະນາດ້ວຍການສ້າງເປັນລາຍການ ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄງ ແລະ ສື່ແບບໃໝ່ ຫຼື ລາຍການອິນເຕີເນັດປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງກະຈາຍອອກຜ່ານເຄື່ອງສົ່ງທາງສາຍ, ທາງອາກາດ ຫຼື ຄື້ນຄວາມຖີ່.

**ໝວດທີ 2
ລັກສະນະຂອງສື່ມວນຊົນ**

ມາດຕາ 16 ລັກສະນະຂອງສື່ມວນຊົນ

ສື່ມວນຊົນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ລັກສະນະຕົວຈິງ;
2. ລັກສະນະສຶກສາອົບຮົມ;
3. ລັກສະນະແນະນຳ;
4. ລັກສະນະຕໍ່ສູ້.

ມາດຕາ 17 ລັກສະນະຕົວຈິງ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ຊັດເຈນ, ວ່ອງໄວທັນການ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 18 ລັກສະນະສຶກສາອົບຮົມ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ, ຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງໆ, ສິ່ງເສີມວຽກຕີຄົນເດັ່ນ, ປຸກລະດົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີເປັນປຶກແຜ່ນຂອງທົ່ວປວງຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ລັກສະນະແນະນຳ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການຂອງສີ່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງແນໃສ່ປຸກລະດົມ ແລະ ແນະນຳມະຫາຊົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພ້ອມທັງອະທິບາຍ, ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ທາງສຽງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ລັກສະນະຕໍ່ສູ້

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການຂອງສີ່ມວນຊົນທຸກປະເພດຕ້ອງປົກປ້ອງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ, ຕຳນິວິຈານ ການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ ແລະ ຕອບໂຕ້ຢ່າງທັນການຕໍ່ຖ້ອຍທຳນອງທີ່ບິດເບືອນ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ກຽດສັກສີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ພາກທີ IV

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວສີ່ມວນຊົນ

ໝວດທີ 1

ການຈັດຕັ້ງ ຂອງສີ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 21 ການຈັດຕັ້ງ

ການຈັດຕັ້ງຂອງສີ່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ;
2. ອົງການສີ່ມວນຊົນ;
3. ສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ

ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງອົງການສີ່ມວນຊົນ ແລະ ດຳເນີນວຽກງານດ້ານສີ່ມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການໂດຍມີຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ ຊຶ່ງແມ່ນຫົວໜ້າອົງການ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ຊື່ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງອົງການສີ່ມວນຊົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ

ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ ມີສິດຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຍຸບເລີກ ອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
2. ຕົກລົງທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
3. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການ;

4. ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
 5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;
 6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ດ້ານສື່ມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
- ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນມີ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
1. ກຳນົດທິດທາງ, ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້, ຂອບເຂດການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິ່ງພິມ ຫຼື ຄວາມແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ຄົ້ນຄວາມຕໍ່, ເວລາກະຈາຍ, ຂອບເຂດການກະຈາຍພາບ, ສຽງ ແລະ ພາສາ;
 2. ຈັດຕັ້ງກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຊື້ນໍ້າ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການປະຕິບັດອຸດົມການ, ຈຸດປະສົງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່, ທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
 3. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
 4. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ໃນວຽກງານສື່ມວນຊົນ, ຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂ ການຕຳນິຕິຊົມ, ກ່າວຟ້ອງຕໍ່ອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 24 ອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນປະເພດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 25 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີສິດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
2. ຕຳນິຕິຊົມແບບສ້າງສັນຕໍ່ການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ ເຊັ່ນ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຢາເສບຕິດ;
3. ຕອບໂຕ້ທຸກຖ້ອຍທຳນອງໂຄສະນາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ບົດເບືອນຄວາມຈິງ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
4. ພັດທະນາຕົນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ຫັນສະໄໝ;
5. ພິຈາລະນາເນື້ອໃນ, ຮູບການຂອງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
6. ສະເໜີ, ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ;
8. ສ້າງບັນຍາກາດ, ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;

9. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;

10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ຕາມການເຫັນດີຂອງອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ປົກປ້ອງແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ປະກອບສ່ວນຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຮັກຊາດ, ຄວາມສາມັກຄີເປັນປົກແຜ່ນຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ;

2. ຜະລິດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ໃຫ້ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ, ສົ່ງເສີມການສຶກສາ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;

3. ເຜີຍແຜ່ວຽກດີຄົນເດັ່ນ ແລະ ແນະນຳທາງສຽງສັງຄົມ;

4. ຮັກສາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພາສາລາວ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າໃນ ສປປ ລາວ;

5. ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ການຮ່ວມມື, ຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ປະຊາຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ້ຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ;

6. ດຳເນີນກິດຈະການ ການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສື່ສັງພິມ, ການກະຈາຍພາບ, ສຽງ ແລະ ພາສາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ;

7. ຄຸ້ມຄອງກິດຈະກຳຊ່ວຍວຽກ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ສິດ, ໜ້າທີ່, ທິດທາງ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດເສລີພາບ ດ້ານສື່ມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງລາວ;

9. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 26 (ບົບປຸງ) ສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ສັງຄົມ, ວິຊາຊີບ ຂອງຜູ້ເຮັດວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນ ຊຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົດໝາຍ, ມີພາລະບົດບາດ ສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກຕົນ ແລະ ຜູ້ເຮັດວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນອື່ນ, ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມສ້າງ, ປະຕິບັດ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ສື່ມວນຊົນ;
2. ກຳນົດ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວ ແລະ ສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ;
3. ສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ, ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການສື່ມວນຊົນ ເພື່ອບຳລຸງສ້າງດ້ານ ການເມືອງແນວຄິດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາຊີບ ໃຫ້ແກ່ນັກຂ່າວ ແລະ ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ;
4. ສ້າງລາຍຮັບດ້ວຍການເກັບຄ່າສະມາຊິກ, ການຈັດກິດຈະກຳ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນ;
5. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກຕົນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ;
6. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ນັກຂ່າວ, ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນອື່ນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນຕໍ່ປະເທດຊາດ, ສັງຄົມ ຫຼື ສາກົນ;
7. ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບສະມາຄົມນັກຂ່າວຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປ ລາວ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2 ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 28 (ບັບປຸງ) ບຸກຄະລາກອນ

ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຖືສັນຊາດລາວ ແລະ ມີອາຍຸ ຊາວສາມປີຂຶ້ນໄປ;

3. ມີປະກາສະນິຍະບັດໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ, ມີປະສົບການດ້ານສື່ມວນຊົນ, ມີຄວາມສາມາດຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາອົງການສື່ມວນຊົນ;
4. ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີຈັນຍາບັນນັກຂ່າວ;
5. ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ;
7. ບໍ່ເປັນຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ຫຼື ອົງການສື່ມວນຊົນອື່ນ;
8. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
2. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ແລະ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເປັນຜູ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດ ພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຮອງຫົວໜ້າອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊ່ວຍຫົວໜ້າ ໃນວຽກງານໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັກສາການແທນໃນເວລາຫົວໜ້າບໍ່ຢູ່ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຫົວໜ້າ;
2. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນໄດ້ກຳນົດຊື່ເອີ້ນຕຳແໜ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ສີ່ສິ່ງພິມເອີ້ນວ່າ: ຫົວໜ້າບັນນາທິການໃຫຍ່ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າບັນນາທິການໃຫຍ່;
- ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ລວມທັງ ສຳນັກຂ່າວສານປະເທດລາວ ເອີ້ນວ່າ: ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່.

ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ ແມ່ນ ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເປັນຜູ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດພິຈາລະນາ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ;

2. ຖືສັນຊາດລາວ ແລະ ມີອາຍຸ ຊາວສາມປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີປະກາສະນິຍະບັດໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ, ມີປະສົບການດ້ານສື່ມວນຊົນ, ມີຄວາມສາມາດບໍລິຫານອົງການສື່ມວນຊົນ;
4. ມີຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ, ຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີຈັນຍາບັນນັກຂ່າວ;
5. ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ;
7. ບໍ່ເປັນຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນອື່ນ;
8. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 33 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
2. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ແລະ ກວດກາ ການລົງຂ່າວ, ບົດ ໃນສື່ສິ່ງພິມ, ລາຍການກະຈາຍສຽງ, ໂທລະພາບ, ເວັບໄຊ ແລະ ສື່ແບບໃໝ່;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ບໍາລຸງສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ແລະ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
5. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊ່ວຍຫົວໜ້າໃນວຽກງານໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັກສາການແທນໃນເວລາຫົວໜ້າບໍ່ຢູ່ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຫົວໜ້າ;
2. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 34 (ບັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂນັກຂ່າວ

ນັກຂ່າວມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລໍາເນົາຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຖືສັນຊາດລາວ ແລະ ມີອາຍຸແຕ່ ສິບແປດປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
4. ມີປະກາສະນິຍະບັດໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບການສຶກສາຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີໃບຢັ້ງຢືນ, ມີຄວາມຮູ້, ມີປະສົບການ ແລະ ມີພອນສະຫວັນດ້ານສື່ມວນຊົນ;
5. ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນັກຂ່າວ.

ນັກຂ່າວ ມີ ສິດຕິນດ໌ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບບັດນັກຂ່າວ, ສັງກັດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນອົງການສື່ມວນຊົນໃດໜຶ່ງ;
2. ປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການຂ່າວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;
3. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຜູ້ຮ່ວມງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຊອກຮູ້, ເກັບກຳ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃນວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ໃຊ້ບັດນັກຂ່າວ ເພື່ອສະເໜີຊອກຮູ້, ຮັບການສະໜອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຈາກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອວຽກງານສື່ມວນຊົນ;
5. ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ຂຽນຂ່າວ, ບົດ, ຖ່າຍທຳຮູບພາບຕ່າງໆ, ສ້າງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ມີຄຸນປະໂຫຍດ, ໃສ່ນາມປາກກາເປັນຊື່ຕົນເອງ ຫຼື ຊື່ແຝງ;
6. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບດ້ານການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະດ້ານສື່ມວນຊົນ, ຮັບນາມມະຍົດ ເງິນອຸດໜູນ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ;
7. ໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ນັກຂ່າວ ມີ ໜ້າທີ່ຕິນດ໌ ດັ່ງນີ້:

1. ຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເພື່ອຂຽນເປັນຂ່າວ, ບົດ ແລະ ລາຍການ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ;
2. ຂຽນ ຂ່າວ, ບົດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ສ່ອງແສງເຖິງຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ເຜີຍແຜ່, ປົກປ້ອງແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ; ຂຸດຄົ້ນ, ສົ່ງເສີມປັດໄຈທີ່ດັ່ງໜ້າ, ຕໍ່ສູ້ຕ້ານບັນດາແນວຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ; ຕອບໂຕ້ຖ້ອຍທຳນອງບົດເປືອນ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ກຽດສັກສີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮຳຮຽນ, ຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ເພື່ອຍົກລະດັບທາງດ້ານການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ, ວິຊາສະເພາະ, ພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ແກ້ຂ່າວ ແລະ ຂໍໂທດຜ່ານສື່ມວນຊົນໃນກໍລະນີທີ່ຂຽນຂ່າວຜິດພາດ ຫຼື ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
6. ຮັບການຕຳນິຕິຊົມຈາກສັງຄົມ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂ່າວ, ບົດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ.
7. ປະຕິບັດຈັນຍາບັນນັກຂ່າວ, ບໍ່ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ນັກຂ່າວ ເພື່ອສວຍໂອກາດ ແລະ ລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ

ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແມ່ນ ບຸກຄະລາກອນທີ່ປະຕິບັດງານໃນອົງການສື່ມວນຊົນ ຊຶ່ງມີນັກປະພັນ, ນັກກະວີ, ໂຄສິກ, ພິທີກອນ, ຜູ້ຈັດລາຍການ, ຜູ້ກຳກັບການສະແດງ, ຜູ້ອອກແບບການພິມ, ນັກແຕ້ມ, ນັກປະດັບປະດາ, ນາຍຊ່າງເຕັກນິກ ແລະ ນັກວິຊາການອື່ນທີ່ຮັບໃຊ້ການສ້າງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນປະເພດຕ່າງໆ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ຂອງແຕ່ລະອົງການສື່ມວນຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 37 (ບັບປຸງ) ຜູ້ຮ່ວມງານ

ຜູ້ຮ່ວມງານ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີອາຊີບເປັນນັກຂ່າວ ແຕ່ເປັນຜູ້ຂຽນຂ່າວ, ບິດ, ຖ່າຍພາບ, ຜະລິດລາຍການສະໜອງໃຫ້ອົງການສື່ມວນຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຈາກອົງການສື່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບການ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຮ່ວມງານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ບັດນັກຂ່າວ

ບັດນັກຂ່າວ ແມ່ນ ເອກະສານທີ່ຢັ້ງຢືນການເປັນນັກຂ່າວ ຊຶ່ງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ອອກໃຫ້ ແລະ ມີອາຍຸ ຫ້າປີ.

ບັດນັກຂ່າວ ສາມາດປະຕິບັດໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- 1. ເປົ້າໝາຍຮັບບັດນັກຂ່າວ

ເປົ້າໝາຍຮັບບັດນັກຂ່າວ ແມ່ນ ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ພະນັກງານສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານສື່ມວນຊົນ.

- 2. ການມອບບັດນັກຂ່າວ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ບຸກຄະລາກອນສື່ມວນຊົນ, ພະນັກງານສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແລະ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານສື່ມວນຊົນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານຄົບຖ້ວນ, ມີການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນຢ່າງໜ້ອຍ ສາມປີ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະເໜີຈາກອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນສັງກັດ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບບັດນັກຂ່າວຖືກຍົກຍ້າຍໄປປະຈຳການຢູ່ອົງການອື່ນ ທີ່ຍັງເປັນເປົ້າໝາຍຖືບັດນັກຂ່າວນັ້ນ ຈະຕ້ອງສະເໜີຂໍປ່ຽນບັດນັກຂ່າວໃໝ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຈັດຕັ້ງໃໝ່;

- ກໍລະນີບັດເສຍ, ຂາດ, ໃຊ້ການບໍ່ໄດ້, ເຈົ້າຂອງບັດນັກຂ່າວ ຕ້ອງເຮັດໃບສະເໜີ ພ້ອມຕິດຄັດບັດເກົ່າ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ເພື່ອຂໍບັດນັກຂ່າວໃໝ່ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນຂອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນສັງກັດ;

- ຜູ້ທີ່ຖືກຖອນບັດທາງວິໄນ ແຕ່ໄດ້ບັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ ຕົນເອງ ເຄົາລົບຈັນຍາບັນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະເໜີຈາກອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

3. ການຖອນບັດນັກຂ່າວ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ຖືກຍົກຍ້າຍໄປປະຈຳການຢູ່ອົງການອື່ນທີ່ບໍ່ ແມ່ນ ເປົ້າໝາຍຖືບັດນັກຂ່າວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ;
 - ເຮັດວຽກໃນອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວສື່ມວນຊົນ;
 - ລະເມີດຈົນຍາບັນນັກຂ່າວ ຫຼື ສວຍໃຊ້ບັດໃນທາງຜິດກົດໝາຍ;
 - ຖືກລົງວິໄນຂັ້ນໂຈະວຽກ, ຖືກກ່າວຟ້ອງ ຫຼື ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ;
 - ຢຸດວຽກ.
- ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ທີ່ມີຄຳສັ່ງຖອນບັດ, ຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືບັດນັກຂ່າວຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອສົ່ງບັດໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ໝວດທີ 3
ການສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 39 (ບັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ

ການສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ຊື່, ປະເພດສື່ມວນຊົນ, ອຸດົມການ, ຈຸດປະສົງທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ພາລະບົດບາດຂອງອົງການເຈົ້າຂອງສື່ມວນຊົນ, ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້, ຂອບເຂດການພົມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິ່ງພົມ, ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ກຳນົດເວລາການກະຈາຍ, ກຳນົດການນຳໃຊ້ຄື້ນຄວາມຖີ່, ຂອບເຂດການກະຈາຍຄື້ນ, ລວມທັງພາສາ, ລະຫັດຊື່ທາງອິນເຕີເນັດທີ່ຈະນຳໃຊ້ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນນັ້ນ;
2. ກຳນົດຊື່, ໂຄງປະກອບ, ເນື້ອໃນ, ຮູບແບບຂອງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ;
3. ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29, 32 ແລະ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ມີສຳນັກງານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ, ທຶນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
5. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດການສະເໜີສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ບົດວິພາກ ຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ. ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດ, ໃນກໍລະນີບໍ່ອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ, ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພ້ອມທັງແຈ້ງຜ່ານສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ການປ່ຽນແປງຂໍ້ມູນໃນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ

ອົງການສີ່ມວນຊົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ປ່ຽນແປງຂໍ້ມູນໃນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ ໃຫ້ສະເໝີຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການໂຈະ, ການຖອນ ຫຼື ການຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດໂຈະການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ ຖ້າວ່າອົງການສີ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວຕາມຈຸດປະສົງ, ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ມີຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນອອກສູ່ສັງຄົມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມເດືອນ ສຳລັບສິ່ງພິມ ແລະ ເວັບໄຊ; ເກົ້າເດືອນ ສຳລັບວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ, ໂທລະພາບ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນ ມີຈຸດປະສົງຢຸດເຊົາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນຢ່າງຊັກ ສາມສິບວັນ ຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຖອນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ ແລະ ອອກແຈ້ງການຜ່ານສີ່ມວນຊົນ.

ຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດຄືນໃໝ່ ອົງການເຈົ້າຂອງສີ່ມວນຊົນທີ່ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດນັ້ນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 43 ການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສີ່ມວນຊົນ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສີ່ມວນຊົນລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ອົງການສີ່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາປະຈຳ ຫຼື ສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດຢູ່ ສປປ ລາວ. ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສີ່ມວນຊົນ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບອົງການສີ່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.